

Hanbeli Erçin

- şiirler -

Yayın Tarihi:

04.07.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hanbeli Erçin

Eserleri:

Bana sarıl

Sarıl bana
Biraz kırgınlığımı dinle gecenin orta vaktinde ,
Uykulu gözlerimdeki sensizliği , seyahat halindeki hayallerimi
Bende açtığın yaranın metresini , derinliğini
Dinle sana ait ne varsa , kapına koşuşlarımı .
Sensizliğin çaresiz halini ,
Şıralarım sana akan yüreğimin cayırlarını
Ürkek kalmış sabaha uyanışımı .
Dinlediğim şarkıların yaktığı canımın dumanını
Şikayet edip durduğum mesafeleri
Sonra mi ?
Sarıl bana
Öyle içten bir halde , öyle dokunaklı
Dilimde sensizliği anlatan bütün kelimeleri boş
Gözüme şişkinlik veren , sensizliği temizle .
Şikayetçi olduğum mesafeleri çıkar aradan
Öyle sarıl ki kemiklerim sızlasın .
İliklerimde biriken sensizliği temizle .
Sil supur bütün çaresizliği
Bir yudum ile bitir bu acınacak halimi
Uyuya kaldığını bileyim kollarımda .
Bana sarıl
Al benden bütün acıları ,
Sırtıma inen yükün hafifliğini ver
Bana herkesten farklı sarıl
Lütfen .
Bu gece öleceksem bana sarıl öyle öleyim

Hanbeli Erçin

Beceremedik Bir Türlü

Beceremedik bir çığılı bastırmayı
Bir acının vazifesini ,
Yangın dolu yüreğimizi söndüremedik
Kıymet bilenlerden olmaktı amacımız , amacımızı beceremedik bir türlü
Bir türküyü dilimize salmadık
Her şarkıda üstelendik duyguyu .
Biz ,biz olmayı beceremedik
Ardın sıra kavgalarda yer aldık
İçimizden bir türlü acıyı kovamadık .
Bağiramadık bir uçuruma ,yankılanmadi sesimiz
İçimizde boğuluyoruz çırpınışlarda

...

Bir haldeyim ki sorma ,
Ya ben soğuk kalmışım ya insanlar kavgalı
Bir gerginlik ,bir tedirginlik
Müptelan olmuşum da bildiğin yok
Meçhul halim ...
İlginç değil mi ?
Sana demleniyorum fokur fokur
Mesafelere küfür ediyorum ,
Şaysız kaprisler
Öyle ki , zaman kapatmayacak yaralarımızı
Biz bir türlü beceremedik, biz olmayı
Bir kır papatyası ölümüne ,ağlayan çocuk kadar doluyum

Hanbeli Erçin

Ben Böyle Yalnızlık Görmedim

Ben böyle yalnızlık görmedim
Ne güneş doğuyor ufuklardan
Ne yağmur cizeliyor
Çözemiyorum attığım kör düğümü
Yollar mesafelere bolluk vermiş
Göğsümde geçmiş zaman özlemi
Ben böyle yalnızlık görmedim
İliklerimde soğukluk birikmiş
Ben böyle hissetmedim
Hayallerim zorluyor içimde oluşan nemli yaramı
Yatağım darmadağın, üstünde karmaşa
Ne ayaklarım varlığını inkar ediyor
Ne yollar izin veriyor
Gizli kalmalıydı hayattan beklentilerim
Sürgün bir dram yaşıyorum
Kuracak bir sofraya kalmamış sensizlikten başka
Ağır gelen ne varsa bıraktım
Sensizlik , bu nasıl bir şey kaybedemiyorum
Düşüremiyorum gözümde , dilimde bu kelimeyi tercüme edecek mecal yok
Yağmur boşalırcasına yağıyor
Ben böyle yalnızlık görmedim

Hanbeli Erçin

Ben Ölemiyorum

Yazamıyorum ki ,
beceremiyorum satırlara acıyı dökmeyi . Sıralayamıyorum kelimeleri
,bir kargaşa içinde , bir telaş kaygısı .
Ben dilimde sen dışında bisi göremiyorum.
Çığlık çığlığa kalan yüreğimi ,
vuramıyorum taş duvarlara .
Bir ısırık alamıyorum ekmekten .
Dokunamıyorum parmak uçlarımla acının tellerine . Ben kırıklık yaşamaktan öteyim.
Ölemiyorum .
Onuda beceremiyorum,
Öyle dokunaklı ki şarkılar ,
Bitirmiş oldum kendimi ,
Bir birini kovalayan kelimeleri secemiyirim.
Ben yaşayamıyorum artık .
Küfür nakarat tutmuş sanki ,
acele ediyorum sana , saat sayıyorum .
Ben ölemiyorum

Hanbeli Erçin

Bir ara gel

Toprak yağsın , yağmur koksun
Arılar ötsün , kuşlar vızıldasın
Zaman imkansız olsa da gel ,
Bekliyorum, bir akşam vakti , bir gündüz Vakitlerden , saati eksik bil öyle gel
Zamana mahkum kalmadan ,
Mesela bugün gel
Gece üçü kovalarken ,
Gel , anlatacaklarım birikmiş gözlerimde
Zamanın soğuk teri ile gel ,
Telaş içinde
Bir akşam filim seyrederken, kork öyle gel
İster yalın ayak , istersen de yara içinde
Öyle bir sarılmak birikmiş ki içimde
İster cenazeme gel ister rüyama
Ama gel , gel ki bir bayram sabahı yaşayayım.
İçime bir kurt pençesinden çürümüş bir boğaz var
İster mahşerde ister kabirde,
gel işte
Gözlerime geldiğinde aklım şaşıyor
Öyle bir zamanda gel
O zaman ölümsüz olsun

Hanbeli Erçin

Bir Kent Düşlüyorum

Bir kent düşlüyorum senden yana
Bizden yana
Ritmi bize hitap melodiler eşliğinde
Düşlüyorum devrik cümleler uyağında
Bir sen düşlüyorum, adı kartanesi tadında
Bozuntuya düşmeyecek dalgınlıklar
Limanı sana çıkan
Çıkamaz sokaklar
Güneş doğuşu alarmında
Bizden ibaret bir kent
Bir ask tepesi , kalelerden ibaret manzara
Engelsiz çıkışlar, kurmaca hayaller.
Bir sen düşlüyorum , loş ışıklarla
Büyüyen bulutlar güzelliğinde
Rüyalardan ibaret , meltem esintisinde
Ellerimizden martılar beslenmeli
Parmak uçlarımızdaki açılardan .
Öznesi , yuklemi ve her cümle sen olmalı
Bir kent düşlüyorum, senden ibaret
Bir bulmaca içerisinde .

Hanbeli Erçin

Bir Kırgınlık

Avazı yırtan çığlıklar , yankılanan sesler var içimde
Bir kırgınlık , tebessüm arayan gözler
Küs kalmış çocukluğum
Darbe var deprem enkazından
Uçurtma macerası çocukluğum
Bir kırgınlık var , baş ağrısı yolunda
Zonglayan bir yara , derin bir acı
Bir dağılmış ben var , senden yardım dileyen
Mapus camından özgürlük .
Geceye koşan hayaller
Bir durgunluk var solumda , nefes ritmini bozan
Demlenen çayın soğukluğu
Bir kenar mahallesi dışlanışı
Bir yara var , bir erime solumda
Samimiyet arayan duygular .
Senden öteye gidemeyen kırgınlık

Hanbeli Erçin

Bir Öksuruk

Ellerin uzak , biraz da kırgınlık var üzerimde.
Geceler uzun , ben de yolculuk kervanı yorgunluğu.
Gözlerin uzak benden ,ah bir yetişsen.
Bir dokunsan acıyan yüreğime...
Ağlarım, senden uzak kalmış çığlık içindeki mesafelere.
Ben; çaresiz , kimsesiz kalmış ağlarım.
Bitmedi gitti mesafeler ,
Gazabını yaşıyorum bir şeylerin
Listeliyorum sensiz günleri , hiçbir fark göremiyorum acıdan başka.
Bir kuru ekmek göğsümde durmuş gibi ,
Bir öksürük hırpalıyor solumu,
Olmuyor... Gecenin ortasında uyanıp sana ağlıyorum,
Şana sızlanıp sana bitiyorum,
Öyle bir keşke sarmış ki dilimi ,
Geceler mi uzun ?
Geceler mi yangın?
Çarpıldım sanki sensizliğe.
Bittim eyvallah gözümün kahvesi .
Sana halimden beter bir şey bulamıyorum,
Bulanıyorum bir senelere,
Gözüme sensizlik kaçmış belli...

Hanbeli Erçin

Bir sabah

Bir kuş kahvaltıya inerken güneş doğusunda
Bir sabah sana gelsem diyorum
Uykulu gözlerinle açsan kapıyı ,
Ben kaybolsam yüzündeki yastık izlerinde
Bir sabah diyorum misafir etsen beni ömrüne

Hanbeli Erçin

Bir Vedaya Vaktim Olmadı

Gittin mi ?
Kalırım ben , gizli gizli sende
Yoluna anı , geçene hayal , kalırım ben dizinde
Bir gece vaktinde düşerim düşünce
Kalırım ben sende , kovduğunu görmez yüreğim
Tenin anılara değer korkarsın ,kalırım ben
Git deyişine kalırım ,
Bir elveda içinde kalırım sende
Bin yolun sonunda beklerim
Her hayaline volta atarım
Kalırım ben , bir izlenim içinde
Tutup kopardığın bir çiçekte ,
Basit bir sayfada , gitmedim sendeyim.
Korkunda , acında ,özleminde
En önemlisi beni benzeteceklerin olacak
Gitmedim .
Sigara içerdi deyip hatırlayacaksın , gitmedim ben
Senden bir adım öteye gitmedim .
Duraklara özlem besliyeceksin ,
Ne güzel di deyip hatırlayacaksın tekrardan .
Gitmedim, senin kovman ile olacak birşey değil bu .
Beklerim sabah çiğ damlalarında .
Akşama gelecek ,güneş batışı haberinde
Bekliyeceğim
Bir şarkı dinlerken , eşlik etmem aklına gelecek
Bir şiir okurken , sana yazdıklarım gelecek aklına
Hiç unutmayacaksın ,
Çünkü ben hiç gitmiyeceğim .
Bunların olması için sevmen lazım .
En acısında bu .

Hanbeli Erçin

Dakik Olurdum

Koysaydım eğer sevinçlerimi bir tabak şeker niyetine önüne
Dudağımdan dökülen kelimelerle sigdirabilseydim seni
Bir cirpinirdim bin çırpıda seni yazardım.
Seni çizerdim aynalara , yastığıma seni resmeder, senle uyurdum .
Senle sabahlardım , geceyi uykulu gözlerinde dinlerdim .
Sen sussaydin da ben fısıltılar eşliğinde seni duysaydım
Bir deprem enkazı temizliğinde adımlardım yolları sana
Operdim köprücük kemiğinden , sarılırdım hüzünlü halimden sana
Sığdıramıyorum ki sevginin halini ,
Ben olsaydım keşke sürdüğün Sürmende ,
Gözlerine onlar gibi yakışsaydım
Kırpiklerini okumalıydım
Isteseydin eğer ,mesafeler ile barışık olurdu .
Celselerdeilmekilmek olmadan koşardım sana
Dakik olurdu , bitiverirdim yani başında
Bu sıralar iyi olmaktan yana olamıyorum
Sen nasilsin ?
Sana emanetini saklayabiliyormusun hala ?
Kızdığında itip bir kenara atıyormusun peki yüreğimi ?
Diliyorum seni her avuç açıp dua ettiğimde ,
Peki sen , sen ne haldesin
Hala kalender mi takılıyorsun?
Ben senden başka herşeye meçhulum ,
Aşlında meşgulüm de , sadece seni düşünüyorum
Öyle özledim ki ,
Sesindeki yorgunluğu , uykulu gözlerini
En çokta yüzünü
Goremiyorum
Sahi kaç zaman oldu senden uzak kalalı
İyi değilim ,
Bir bilsen , ben bilemiyorum artık
Mevsimler değişmiş , son bahardaymışız
Ben hala kavruluyorum senin yokluğuna
Seni bekliyorum, seni adimliyorum .
Bana geç kalmaktan yorulmadın mi
Yokluğunun boşluğunu yaşıyorum , bolluk içinde

....

Hanbeli Erçin

En Değerlim

Uzak yolların meraklı halim ,
Çocukluğum , içimin liman kenti
Son sigaram , iç çekişim .
En kıymetlim , ev sahibim
Kum tanelerinde göze çarpan parlaklığım
Geceye inen özlemim ,
Baş kentim.
Kendi halim ,acim ,baş ağrım
Kalp acısı , göz yaşım , yağmur bulutum
Aralanan kapım , gönül bağım misafirim
Değerlim , ince dokunuşum , üstüne titrediğim
Hapis olduğum , özgürlüğüm
Sabah vardiyasına çıkan ayak seslerim
Yelkovanım ,
Titreten kışım yaz özlemim .
Gecem ,gündüzüm, ilk göz ağrım
Dökülen yapraklarda yeşilligim .
Bir kiremit düşmesi
İlk ıslanışım
Maviliğim .
Kızıl ülkem , ev sahipliğim

Hanbeli Erçin

Evelim

Gel ömrüme
Evvelim sancıların kıyılarından suzulen dere yatagından ak
Ak düşmüş coğrafyamin kıyısını aydınlat
Gel ömrüm
Sabır taşım , gün ışığım , ilk islanisim
Bir tek senden aksin yağmur tanelerim
Öyle gel, sana dair ne varsa ezber bileyim avuclarima
Sancı dolmuş kirpiklerimin bulutundan nemlen
Akdeniz havası içinde
Gel ömrüm , gel ki el alem sakız kesilmesin dillerine
Sana kıyı ucundan kar taneleri besliyorum
Gel senden yana ne varsa yaralarima yama olsun
Gel ömrüm
Durak gözetmeden
Atla gecenin herhangi bir saatine
Duş uyku dolu gözlerime
Senden ahir diliyorum cennetten

Hanbeli Erçin

Fazla zayıfladım

Şimdi ıkı büklüm olmuşum , biraz cokmusum
Fazlasıyla zayıflamışım
Düne oranla daha çok sensizim
Icimde birikmiş kirintiler , kalbim sağ duyuya uyuya kalmış gibi
Hiç iyi bisi hissetmiyorum artık
Fazla özlemekten bunlar
İyisini kötüsünü yaşıyorum
Pek iyiye değer bisi yok
Yürümek unutturmuyor
Beklemek, gelmek diye sayılmıyor
Satılmıyor can telaşına düşmüş hallerim
Düşüyorum atmosferinden yonsuz
Saati kırdım bugün , geçen bisi yok
Kurmuyorum alarm falan , beslediğim kuşlar aç
Özgürlüğünü veriyorum , dislerimde sıkışmış kelimelerin
Hoş geldin ölüm, temize çek ortalığı
Çat pat aralanmıyorum Aralık ayının sonuna
Giyinmiyorum soğuk havalarda
Kendime iyi bakmıyorum, gerek duymuyorum artık
Sensizlik ne zor bir dram
Eee yaşamından neler var
Eksik kalıyormu yastık başında hayaller
Bunlar geçici diye diye ömür yediriyorum sabah saatlerine
Mahkum yalnız hakimim , suallerin dilimdeki yarayı çözüme sürüklemiyor
Tekrardan hoş geldin ölüm

Hanbeli Erçin

Garipsedim

Gözlerimden düşen yaşlara yağmur eşlik etmiyor
Günde kaç kere duş alıyorum gözyaşlarımı saklamak için bilmiyorum
Hesap etmiyorum artık dökülen saçlarımı
Üzölmek mi garipsedim artık
Sabır taşını kaçā bölmüşüm bilmiyorum
Üzöntümü hangi dil ile tercüme etmeye kalksam ,burkuluyor kelimeler
Kıpırdama daha çok yara alıyorsun fısıltılar var sağır halimde
Bugün gecse bitecek gibi
Yarin daha ağır bir sancı dolanıyor içime
Zaten anlatabilseydim , şiir olup düşmezdin

Hanbeli Erçin

Gel

Öyle bitkin düştüm ki , yalnızlık boyumu aştı .
Özlem sarılmış ki ruhuma ondandır öldüm bittim deyişim .
Kır kokusu özleminde bekliyorum.
Çık gel gözlerine sürme kadar hasretim sana .
Çık gel bekleyenim var de çığlık içinde .
Sabah ışığı ,
uykulu gözlerime gel, biraz şişkin biraz da yastık izi .
Doğasına aşık bir tabiat ana vuslatında.
Korkularımı , zincir dolu hallerimi kır .
İster boğulsun sende gözlerim , isterse intihar etsin gecenin ortasında kalbim .
Gel dokun üşüyen yalnızlığıma .
Çık gel bitiyorum .
Ben bitirmeden ciğerimi gel yetiş .
Acilliyetim var sana .
Kuru tohumdan suya ihtiyaç gibi

Hanbeli Erçin

Gitme

Gitme

Bütün sayfalar yırtılsa , umut ekmekten dahil kesilse
Çocukluk halimiz unutulsa, damlası kurusa yağmurun
gitme

Kuruş kuruş satılsa anılar , tazeliğini kaybetse toprak
Böcekler dans tutsa yüzümde
gitme

Terk edilen olsak sokaklarda
Yönünü kaybetse bir kuş, gitme
Yeniden doğarız senle mahşer de
Gitme son duman tutse bacalardan
Kaybetse insanlığını insan gitme
İlle gideceksen beni de al yanına
Bir bütün olurum senle.

Istersen iç sesin olur ,hiç ses etmem.
Gideceksen büyük git , ikimiz ile
El ele bir sokaktan

Ekle beni bir dert yüzüne öyle götür
Istersen beraber gideriz .
Yokuş aşağı , yokuş yukarı .
Beraber adımlayalım bir ömrü .

Hanbeli Erçin

Gökyüzünün ığlığı

Sustuđumda ciğerimin pihtilasan kokusunu algılıyorum artık ,
Sustuklarımı saymıyorum, dile getirip hickiriga dönüŖecek yaralarım var benim
Geceye düşen mor bir renk düşünüyorum sadece
Katrana hüküm sürmüş bir adilik pençesi var içimde
İçimde yaşıyorum büsbütün yağmuru
Gökyüzünün çığlığını duyan incir ağacı dökülmesi
Tıka basa doldurdum , hançer yarasından fikirlerimi
Bir çocuk usulca sokuluyor içime , büyük bir patlama yaşıyorum ,
Öldürüyor bu acı beni
Bir türlü rahatlatamadım gönlümü
Akşamdan kalma hayallerim
İçine nam saldığım deryası
Bir bütün olup kırılıyorum
Kesip attığım kaburgamin cilalasmis tozu değil
Öldürdüđün umutlarım
Hadi gözün aydın , bir kere daha söktün , tam iyi olmuşken yüreğim

Hanbeli Erçin

Hircin bir deprem

Bazen hırçın bir deprem yarasına yüklüyorum duygularımı
Bir beşiğe konulan bebek gibi
Tenimin soğukluğu gözümdeki yastandır
Korkularım artık sebepsiz , fazlasıyla tedirginim
Değıştin sanki ,gözümde sakindigim.
Soğuk geliyorsun , sıcaklığında kavruluyorum oysa
Artık hiç farkındalık yaratamıyorum gözünde .
Öyle kuru kuru yudumluyorum sensizliği
Değirmen kokusunda eziliyorum sana .
Tane taneden toz haline geçiyorum
Ayıklıyor sanki rüzgar beni
Yere düşen bir parçam yokmuş gibi savruluyorum
Gözümde büyütüyorum tekrardan seni ,
Zaten içime sığdıramıyorum
Öyle güneş batışı gibi karanlık oluyorum .
Korkular içinde sana diriliyorum
Hayaller içinde yaşıyorum seni

Hanbeli Erçin

Hiv

Gözlerine hapis yatardım , mahkumum zaten sana
Aslını bilirim , aslında ağırlaşıyorum bugünlerde .
Çöküntü var üstümde , baş üstünde tutuyorum seni aldanma yorgunluğuma
Çok kırgınlık yaşıyorum sensizliğin .
Nasirdan sertlesen ellerimden mi koptun?
Hangi semte sigdiramadın ki bizi
Üşeniyorum artık
Eriyorum Hiv
Bir gel desen , atlarım umutlara yol tepe tepe gelirim .
Korkuyormusun sende ben gibi ?
Hangi hayal kursağında kalmadık
Artık yorgunluğumu dinlendirmiyorum
Düzgün yürüyemiyorum, berdus haldeyim .
Ne zaman gel desen , kırarım zincir hallerimi ,
Atlarım yıldızlara bir gece düşerim gözlerine
Hatırla beni , sana olan sana ait beni .
Unut beni sana ağırlığımı unutma .
Sana açılan yüreğimi , sana gelmek için direnen adımlarımı unutma.
Yiyip bitirdim kendimi , artık seçemiyorum kelimeleri .
Yükleme yüklenmiyorum , devrik cümleler gibi anlamsızım.
Hiv , bırakma bizi
El alem inadına , imdadıma yetiş

Hanbeli Erçin

İşime Gelmiyor

İşime gelmiyor
Isınmayı bekleyen soba , uyku saati
Sensiz saatler ,voltalar
Sensiz hiç bir şey işime gelmiyor
Yol kenarı yapraklar
Son bahar mevsiminin güzelliği
Kuzu seslerinden ,cayır kokusu
İşime gelmiyor
Grip salgının üşütmesi
işime gelmiyor ,gece şehrinin loş ışıkları
Sensiz hiç birşey işime gelmiyor

Hanbeli Erçin

İyiyim Galiba

Iyiyim galiba
Bugün bir telaş fırtınası kopuyor içimde ,
Biraz titrek birazda yorulmuş bir his var bende
Sanırsam iyiyim
Dolu yağıyor , yağmur yerini terk etmiş gibi
Çocuk parkı boş kalmış gördüğüm kadarıyla ,
Gördüğüm mu var senden başka ,
İyiyim galiba
Tabi bazı şeyleri saymazsak
Mesela mi ?
Uzak kalmanı ,
Art arda uyanmalarımı ,
Kabus görüp , terlemelerimi ,
Saymazsak demistim ,öyle kalmalıydı
Seni özlediğimi biliyorum .
Herhalde iyiyim

Hanbeli Erçin

Kaçamak

Bir kaçamak var inen sancıların dudaklarında
Kayan yıldızlar eşliğinde dilekler .
Bir fırtına var , sinmişlik kokun odamda
Tutunacak bir perde örtünmesi
Bir kaçak yobaz sessizliği
Arsız haller , kaida alınmış çaresizlik .
Bir esinti var öpüşünde, saatin geç kalmışlığı
Salkan sarmaşık dalları , odama tırmanan harabeler
İşıltı olan gözlerim ,senden koşar adım beklemekte
Sana söz geç karşıma sabahlıyacam gözlerinde
Korkularım sensin , biraz değiş mesela
Ödüm kopsun bana geç kalmana
Ellerim inadına kapıya varsın
Bir korku teması inince gözlerime , hayallerim ürperiyor
Gitme , sana söz ezberliyecem saç tellerini
Katlanarak sevecem
Mesela iki dört sekiz gibi..
Cehennem sıcaklığı var üstümde
Bir soğuk halime
Bu akşam bekleyen uykumun primi hatrına rüyama gel .

Hanbeli Erçin

Kaybettim

Bir mevsim örtüsünü kaybettim ,üşümek halim
Bir derde iç çekişimi arıyorum,
Kaybettim
Burkulan hallerim, soğuk mevsim
Kokunu kaybettim
Firari rüyalarım , düşüncelerimi kaybettim
Kaybettim aklımı sende .
En çokta aklımı kaybettigimi arar oldum
Halimin kırıntılarını , sünnetlenen tazeliğimi kaybettim ,
Kaybettim aradığımı , bulmak için uyandığımı
Senelerimi , zamanı
Hatmettigim seni kaybettim
Başım sağolsun .
Sende kalan aklımı kaybettim
Çiğliklerimin duyulmasını kaybettim ,
Ümit ettiklerimi
üstüne titrediğim ,mora bürünmüş rüyalarımı ,
Kalemime düşen notaları ,
Eşliğinde melodisini kaybettim ,
Tuttuklarım ,
Nasırlı ellerimden ellerini kaybettim .
Sahip çıkamadım.
En çokta kirpigimden süzülen seni kaybettiğime ağlarım ,
Ağladığımı kaybettim ,
Maviliğin tanesini kaybettim
Başım sağolsun

Hanbeli Erçin

Keşke

Keşke
Vakit varken sana gelseydım ,
Loş bir ışık etrafında uçuşan kar taneleriyle yoluna düşseydim
Keşke burnumda tutuyorsun deyişimde ellerinden tutsaydım
Her ezbere bildiğim şarkıları kulağına fısıldasaydım.
Yalnızlığın çıldırtan çilesini sana anlatsaydım
Keşke ellerimden tutsaydın , vakti varken ömrümün
Sarabilseydin düşüp kalkmalarimdaki yaralardan
Aslında keşke yanımda olsaydın
Uyandıığım vakit seni görseydim solumda
Tıpkı seni solumda taşıdıığım gibi
Keşke o gün yapsaydım
Hiv deyip içimin fırtinasını bassaydım adınla .
Bir dar ağacı kırsaydım senle
Uçuşup konsaydım yüzündeki saf gülümsene .
Keşke o gün rahatlatıysaydım içimin sen kokan kıyılarını
Oturduğun yere otursaydım
Susuzlugumu ellerinden giderseydım .
Keşke Hiv sesim güzel olsaydı , sana yazdıığım besteleri seslendirseydim
Bir rahatlatamadım içimi senin huzur kokan çayirlarında
Keşke Hiv çay demleseydin umutlarıma
Keşke Hiv acılarını tanısaydım
Koşup konaklasaydım yorgun halimden uçurumuna
Keşke sesindeki titreyisi o gün görseydim
Hiv keskem oldun ya sen , keşken olsaydım keşke
İyice delirdim sana özlemimden sende fark etmişsin şimdi
Bu gün sana koşup ölüyorum
Keşke yetisseydim kollarına

Hanbeli Erçin

Kim saracak

Kim saracak yaramı ?

Kimse dokunmasın senden kalana

Cigerimde büyüttüğümü kim kucultecek .

Kime yer edineyim , kime sarayım senle açtığımı .

Bir papatya kuruyunca defter sayfasında sana , kim yeniden filizlendirecek .

Geceye bölünen ayın Hilalini kim dolunay yapacak .

Kim hayallerimizi susturacak.

Ölen dokularım kime mezar olacak .

Kim susturacak hırçınlasan yaramı?

Hangi semt sigdiracak beni eşliğine.

Dengesiz kalisimi kim kalibrasyonu olacak .

Kim susacak dinleyisimi ,

Bırak bu gece Hilal ile biteyim seyir halinde.

Kime dokunsam sen kokacak

Hanbeli Erçin

Kimseye anlatamıyorum

Artık kırılan duyguların içindeki küfürleri saymıyorum,
Artık heves bulamıyorum hayatın darlığında Vuramıyorum hırçın dolu yüreğimi yumruklara.
Sanki sığdıramıyorum hayata kendimi ,
Bitti bitecek bir an bekliyorum kendimde
Öyle hissediyorum ,
Soğuk gölgeler içinde
Ölmek için can atıyorum, atamıyorum canımdan
Sığmıyor duvarlara atılan yumruklar
Kör pedal çevirip duruyorum sanki .
Bir adım daha atsam öleceğim gibi , ölemiyorum
Öksürük gırtlığıma tıkanıyor , nefes alamıyorum,
Tekrar iyiye gidiyorum ,.
Sorguluyorum kendimi , senin yerine
Haksız olamıyorum , kuramıyorum empati
Belli iyice yok oluyorum içimden
Kimseye anlatamıyorum

Hanbeli Erçin

Leyla Eylül

Ben çığlıklarımı ciğerimin yırtılması ile kestim
Ağzım kapalıyken, kulak zarım patladı çığlıklarımda
Hanginiz hesabını vereceksiniz ?
Kaçınız annemin acısını bastırarak, karnımı doyuracaksınız
Anne karnını yeni aşmışım
Kaçınız beni gömülü olmadan bileceksiniz .
Hangi ceza kurumu hakkimi verecek
Söylesene ey insan oğlu , ya senin kardeşin olsaydım
Susma , ben susturuldum sen susma
Ben öldürüldüm , dahası ölmesin.
Susma bu çağın kemik kıran acısında.
Beni ne acılar öldürttü bilmiyorsunuz .
Susma
Eylül`ler gelecek
Aylar yıllar
Leyla'ları Eylül'leri unutmayın.

Hanbeli Erçin

Merhaba

Merhaba

İçinde büyüyüp yaşadığım ömrüm
Ne haldesin gecenin orta saatlerinde
Uykulumusun , yoksa ben gibi özlem ile mi gözlerin
Ellerim sana dair ne varsa sıkı sıkıya tutmakta
Gece seni izlmem için acele ediyor gibi
Sabaha sana gelmek
Sıcak bir soba kenarı , küçük ellerinden çay
Atmosferini istiyorum odanın senle dolmuş nefesini
Öyle sıcak ki senin ellerin
Öyle okşamak istiyorum ki yüzündeki gülümsemeyi
Hor görme senden isteklerimi
Kedi sesi ile dinliyorum sevgiyi
Açıkmiş yüreğim sana
Aç kalmış bir kurt havası

Hanbeli Erçin

Ne Olacak biliyormusun ?

Ne olacak biliyor musun ?

Canından saydığın gün gelecek , canından çıkacak, Öyle gidip terk edecek ki seni , yüreğin hazmedemeyecek anıları,

Öyle içinden gidecekki , seni hiç bırakmayacak bir gidiş olacak .

Yollara küfür savurup duracaksın , önce kendine kızacak olacaksın , sonra mi ?

Ölmeyi bekliyeceksin

Ne mi olacak ?

Gidemiyorum diyeceksin , sevmek öyle garip gelecek ki ?

Bir zamanlar elim kolum kesilse , ayağım kopsa , yuruyemesem .ama beni terk etmeyecek biri var dediğin ,seni bir beklenti içinde bırakıp gidecek ,

Ne mi olacak , bir uçurum kıyısına yaklaşp duracak yüreğin ,

miden su içerisinde bile bulunacak ,

ekmeğin tadını unutacaksın önce , sonra acıyan gözler goreceksin

Sonra mi ne olacak ?

Bir ip sallanacak , ve artık hiç kalmamış umutların boğulacak,

ha küfür etmeyi eksik saymayacaksın

. Güvenin kalmayacak doğan güneşe bile ,

öyle geceler olacak ki , sabah olsun diye bin türlü yer değişip duracaksın yatağında.

Sonra mi ne olacak , bir bardak düşecek ve cam kırıkları ile can alacaklar gibi olacak ,

Seni ziyaret eden milyon bakış olacak ,

Taşra kuracaklar acılarına ,

Merkezinde yürüyeceksin dikenlerin

Ve engebeli olacaksın kalibrasyona

Sonra mi ne olacak , ölmeyi bekleyeceksin küfürler içinde

Hanbeli Erçin

Neden Yoksun

Neden yoksun
Rüzgar istemsizce yol alıyor saçlarında
Bir kere görsem çözülecek ayak bağlarım
Kuraklık yaklaşıyor yokluğunda
Duysalar fayda etmeyecek
Neden yoksun
Değirmen öğütmüyor buğdayı
Ekmek ağırlığını katmıyor hesaba
Kuraklık var yokluğunda
Bir çiçek filizlenmiyor, dikilmiyor bir ağaç
Kapı aralansa sen sanıyorum
Neden yoksun
Göğüs kafesime oturmuş ağır bir deprem ,
Sarsintisini yaşıyorum, enkaz arasında beni bulsana
Neden yoksun
En çok seni arar iken gözlerim
Rüzgar karahindibağ dağıtıyor , alerji yapıyor bende
Ne diye yoksun ki , önümü göremiyorum
Zaten seni duysam yön vereceğim bileklerime
Güç bulacam
Neden yoksun ki

Hanbeli Erçin

Onbeş Eylül

Öyle ki , bir şehre güneş doğmuş
Zamanın yelkovana dans etmesi kadar tekerrür
Kuduran dalgaların sitem hali...
Bir neşter yarasına dikiş .
Geceyi doyuran irkilmeler
Rüyaların sıçramış , kaçan uyku voltaları
Bir mil uzagıma bir güneş doğmuş
Onbeş Eylül
Sabah uykum
Bir düzine tutamından , bir umut
Yokluğun bollugunu dolduracak bir gülüş
E bir hayat...

.....
Bü meltem havasından değil , esen mutluluk
Bir yayılma var onbeş Eylül de
Kuşlar cıvıltısı
Birazdan yağmur çizilir
Gökkuşuğu yağmurdan değil
Bugün onbeş Eylül
Bugün bir Anka kuşu yaratılsı
Korkak anların cesurlandığı , cesedlerin genç kaldığı gün
Bugün bir güneş doğmuş .
Bir neşter darbesi kabuk bağlamış
Bugün ne güzel bir gün
E , iyikim hoş geldin
Kalender halimin bozuntuya vurulduğu gün
Ne güzel değilmi hiv?
Çocuğuma anne doğmuş ...

Hanbeli Erçin

Öyle Yoruldum Ki

Ağır bir hava kütesini taşıyorum ciğerlerimde
Göz kırpacak takadim yok
Göğüme tozdan ibaret kaplı atmosfer
Taşıyamıyorum içimde uçuşan keleşin yükünü
Başımı kaşıyacak vaktim yok
Kuş tüyü hafifliğindeyim birşeyleri kaldıramıyorum
Omuzlarımdan asılmış gibiyim ,hissetmiyorum yüzümü
Deniz mor ,gök siyah ...
Dizim taşıyamıyor artık beni ,
Dilimin ucunda kanayan küfür ,
Ağlamaklı insanlar kapidan izliyor
Çok ağır geliyor kirpiğim , açamıyorum gözümü
Tükürükte boğasım var bus bütün mesafeleri
Bir şey yırtıyor boğazımdan
Kan akacak yol bulamıyor bende
Öyle yoruldum ki , çay demleseler içesim yok
Fokur fokur taşıyorum ,buharlandım
Bitmiyor , ağırlığını kaybetmiyor
Dizlerim , yüzümü kestiremiyor

Hanbeli Erçin

Özledim

Çocuk yüreğime yenik düşüp sana gelmeyi özledim
Tüketilen ömrümü senle geçirmeyi ,
Sana sarhoşluğumu özledim
İlk duyduğum sesin senin sesin olmasını özledim .
Mesafelerin kısa olduğu zamanları özledim
Hastalanıp senle iyileşmeyi özledim
Bana ilgini , bana bakan gözlerini özledim
Eskisi gibi..
Zaman yolunu bulup aksada ,
Takvimden sana ayırdığım günlerin sayısının az olduğu zamanları özledim
Şimdilerde o kadar uzaksın ki ,
Mesafeler zamlanmış gibi ,
Saatler bozuk plak gibi
Yollar kaplanmış sanki kardan
Seni özledim biliyorum
Daha ağır geliyor artık özlemin
Sanırsam yeniden çocuk oluyorum
Hasretin çekilmiyor artık
Gelsen diyorum ,
Özlediği gözlerimde kendin görsen

Hanbeli Erçin

Sana Aşığım

Gökyüzüne aşığım , yağmur damlalarını izlerim
Satır satır maviye boyar, yeşile yatarım kirlarin
Dere yataklarını izler , uyuklarım yorgansız çimlerde
Sana gelen yolları temizler , maviye boyarım
Icerim servet ömrüme senden nefes
Saygın büyük bir yol izlerim
Bu zamanı sana yazıyorum
Zaten senin yüzünde yaşıyorum
Gözlerin kapalı bir ton kıvamında
Tozlu raflardan , temizliyorum önsozleri
Uzun uzun seni izler
Kısa kısa anlatırım
Hanbeli Erçin

Sen Bende Neleri Öpuyorsun

Sen bende neleri öpuyorsun biliyor musun
Çocuk hislerimden, geç kalmış korkumdan öpuyorsun
Şubatın soğuklugundan , Eylül'ün güzelliğinden öpuyorsun
Sen bende siyah a bürünmüş gizlilikten öpuyorsun,
Katran tutmuş öfkemin , sabırından öpuyorsun
Geç gelen uykumun erken kalkma kefesinden öpuyorsun
Sen bende yorulmaları öpuyorsun
Kafes zorunluluğu özgürlüğünden öpuyorsun
Sen bende birikmiş hayallerden öpuyorsun
Sen bende neleri öpuyorsun biliyor musun ?
Yuvam olma isteğimden öpuyorsun
Gözlerimin bekleme yolundan öpuyorsun
Parmak uçlarımda biriken acıdan öpuyorsun
Duvarlarda sıkışan nefesimden öpuyorsun
Kış özleminden , yaz havasından öpuyorsun
Sen bende benim sende olan yüreğimden öpuyorsun
Şeni sevmelerimden öpuyorsun
Öpuyorum senin bende öpme isteklerinden .

Hanbeli Erçin

Sende Ağlıyor musun ?

Sende ağlıyor musun ?

Yol boyu gördüğün çiftlerin verdiği acı ile doluyor mu gözlerin

Ağlamaklı oluyor mu hiç konuşmaların

Senin de miden bulanıyor mu ?

Gece çökünce ,uykularından ağır geliyor mu yalnızlık.

Sende birilerine benzetip küt pat oluyor musun ?

Bir adım daha hızlanıp önüne geçiyormusun benzetiginin

Sonra ağlıyor musun?

Soranlara yutkunup cevap veriyor musun

Icimdekini bir bilerseniz diye iç geçiriyormusun ?

Bir güle elin verirken koparmaktan vazgeçiyormuaun ?

Soru soranların çoğalıyor mu ?

Seninde aklın kirleniyor mu ?

Kirletiyorlar mi günlerini .

Peki hiç beddua dolanıyor mu diline ?

Ben adın geçince yutkunup iç geçiriyorum.

Seni birilerine benzettiğim için kızıyorum kendime ,

Artık tanıyamıyorum korkusu ile dolaşıyorum.

Hiç bedduam olmadı sana , dualarım oldu adın geçtiği gecelerde .

Namaz sonrası seni ile yatıştırıyorum yüreğimi

Dilim senin adını taklit etmemiş olsa ,çok kelime eklerdim yazdıklarına

Ha bu arada seni çok özlüyorum

Aglamaklarımı saymıyorum

Koparıp kuruttugum çiçekleri ne yapacam ?

Söylesene yağmur ne zaman dokunacak , kitap aralarında ki çiçeklere .

Yine esen rüzgara veriyorum gözyaşımı

Hanbeli Erçin

Seni çizerken

Boğulu camlara seni çizerken ,
Ellerim üşüdü yokluğuna
Öyle bir çaresizlik kaidesi içindeyim ki,
Yıldızları sayıyorum
Sesim , yutkunmama izin vermiyorken , çığlıklarımı duydun mu hiç ?
Afili bir alacakaranlık yalnızlığı,
Kovalayan geceler
Yağmur yudumluyorum gözlerime, ağlamaklarım rüzgardan .
Yokluğunun belirtileri bunlar ,
Sararıyorum, susamış gibiyim
Bir kamikaze var, cümlelerden ibaret
Intihara teşebbüs
Sahi ya ,biz ne ara kaybolduk .

Hanbeli Erçin

Seni nasıl sevdiğimi bilseler

Seni nasıl sevdiğimi bilseler eğer
, dar ağacı kurarlar anında
Kıskançlık dizilerini yazarlar ,
Ölüme taş yağdırırlar , nimet vermezler .
Bir yusuf peygamber gibi kuyu boylarlar bana .
Kazara yitirirler hayatımı ,
Seni nasıl sevdiğimi bilseler , menekşe kokusu alırlar şafak vaktinde .
Göçük dibine atarlar beni ,
Kartallara yem ederler parça pincik ederler .
Ölüme alırlar , bir filozof inancına yüklerler beni .
Sana hastalığımı bilseler, tedavi uygularlar kalbime
Dizileri yakarlar , ciğerlerime katran sıçratırlar .
Kovalayan devrik cümleler ile asarlar beni
Kayıp ederler , tarihe gomerler .
Asarlar beni
Seni nasıl sevdiğimi bilseler , kemiklerimi kırarlar
Özlem kapılarını kapatırlar
Bir dolunay gecesinde dönüştürürler beni, kendini parçalayan bir kurt ulumasına
Zamanı nesli yok ederler bende .
Seni sevdiğimi bilseler , parcalatırlar beni spartacus gibi aslanlara

Hanbeli Erçin

Seni Soruyorlar

Boynuma bir ip dolanıyor ta gökyüzünden İçimde bir iğne pas tutmuş , kanıyorum
Adım atacak bir taş arıyorum sabaha
Seni soruyorlar
İçimde boğazı kısılmış çiğlikler
Buğdayı öğütmeye yel olamıyorum
İlmek ilmek adımlıyorum yokuş yukarı
Bende küfür ediyorum bütün yalnızlıklara
Etin şeker kısmından acı çekiyor yüreğim
Seni soruyorlar
Bir kurt açlıktan ölmüş oluyor soğuk kış ayında
Martılar sofraya kuramıyor kaç gündür
Çiğliklerimin sesi kısılmış seni söylemekten
Seni soruyorlar Eylül olup düşünüyorum
Kuraklık var mevsimimde
Bir tohuma filiz bağlayacak canım yok
Düşüyorum,
Seni soruyorlar derin bir ah çekip susuyorum
Kulağıma alaylı sözler fısıltısını bastırarak bir fikrim yok
Zaten idam ediliyorum ,
Ha öldüm ha öleceğim

Hanbeli Erçin

Senle Yaşlanacağız Daha

Biniyorum akıl almaz martıların çığlıklarına
Seyri alem içinde peşindeyim .
Biraz yorulmuş halimizi türküler besliyor
Umut medet ediyorum gözlerinde .
Yüzümüze düşen yağmur tanelerine gülümsüyoruz senle .
Daha senle çok şey görecez
Mesela yaşlanacaz senle .

Hanbeli Erçin

Şimdi istiyorum yanımda seni

Şimdi istiyorum
Yağmurun habercisi bulutları ,
Bize doğru inen rengarenk uçurtmaları
Dans tutan yıldız tonlarını.

Yanımda olmanı istiyorum , şimdi istiyorum
Beraber selamlayalım gökyüzünü
Şayet istersen eğer , seni yanımda istiyorum şimdi
Senden razı olan gönlüme , adımlamanı istiyorum
Biraz bizden yana şans istiyorum .
Kırılan umutlara tutunmanı istiyorum .
Martıları beklemeyi istiyorum senle ,
Bir yırtık göğsün acısına cemre olup düşmen istiyorum
İstiyorum , bir hayal ile eşik olmanı
Dolaşmak istiyorum seninle kırların eteğine
Evet şimdi istiyorum
Bir mecburiyet hissi içinde , şimdi istiyorum
Mecbur kalmışım gibi , şimdi ol istiyorum
Oturduklarımın el atmanı istiyorum .
Biraz yorgun düşen gözlerime demlenmeni istiyorum
Yorgunluğuma kahve olmanı istiyorum
Ne çok şey istiyorum değil mi Hiv?
Kısacası seni yanımda istiyorum
Hadi atla yıldız kaybı dileklerine gel .

Hanbeli Erçin

Yırtık Cümleler

Yırtık cümleleri dikişliyorum boğazıma
Susamışlıklarım...
Bir gök kuşağı fırçası maviliği,
Topluyorum kirpiklerinden şafakları , ürpermeleri
Soluyorum katrandan ciğerime seni
Bir derin nefes içliyorum,
Yırtık cümleler tadından .
Yumruk sıkıyorum acılarıma, adına soykırım
Meydan okuyorum mesafelere,
Hiçlik içinde , zorluklar arasında
Derin bir sen çekiyorum ,
Mürekkep üflüyorum sayfalara
Yedi renk ,
Bir gök kuşağını gözlerine sürüyorum
Buğulu kirpiklerinden sisli görüyorum.
Birazdan kör doğum çözülecek
Bir kurt sofrasına acıkmışım sevginden

Hanbeli Erçin

Zaten Kırılmış Umutlarım

Akşama yol alan saatlerde, güneşle ölmek üzereyim
Karanlığa boğulan hayallerim üstüne dizili umutlarım
Zaten senden yana özlem birikiyor bende
Yağmur damlası fısıltısında kırıldım
Yüzüme dokunan rüzgar kurutuyor göz yaşımı
Güneşe kırılmış sabahlar uykusundayım
Halim meçhul , sabah doğacak umutlar boğuyor beni
Bir gizli kırılmışım , bir tazeden bayat
Ürkek bir gülüş içerisinde
Biraz yorgun
Çok kırılmışım
Bir dua kopuyor içimde , seni dileyen içtenliğim
Satır sütüne sığmayan sen
Kırılmışım , bir kuş intiharında
Birazdan kuduracak deniz ,
Birazdan akşam olacak dilimde
Ölmek için biraz sen .
Kokuyor ağaçtan kopan yaparak
Sen gibi .

Hanbeli Erçin